

GESCHIEDENIS VAN DE JUDOCLUB TIELT.

Het ontstaan van Judoclub Tielt is in de grond te danken aan de grootste bezieler van de club, ex-secretaris Willy Vermote.

In het leger maakte Willy kennis met een echte 'luteur' die hem de echte vechtkunst leerde. Willy had wel voldoende fysiek gekweekt door vroeger een cursus lichamelijke ontwikkeling te volgen. Toen in 1954 de plaatselijke bokscub teloor ging, kwam het idee bij Willy Vermote en Oscar De Vooght op om met judo te beginnen.

Zoals vele zaken tussen pot en pint gebeuren, was dit ook hier het geval en wel in café 'Titan' in de St. Michielsstraat. De herberg werd geëxploiteerd door wijlen Oscar De Vooght die de bolletraag achter het café ter beschikking stelde. Het regende er wel door het dak, maar daar stoorde men zich niet aan.

Ene Lagaisse uit Beveren kwam samen met iemand uit Moeskroen les geven en stilaan groeide de club, waarvan Willy kapitein was. Onder de allereersten mogen wij zeker Guido Vandevelde niet vergeten, die samen met de stichter erin slaagde enkele anderen voor deze sport warm te maken. Alles evolueerde in goede zin toen Noël Cosman zich liet aansluiten, een element dat zich zeer snel naar de top opwerkte.

Toen alles op volle toeren draaide en dit met een 25-tal leden, had men te kampen met tegenslagen. Deze eerste van betekenis zijnde tegenslag was het vertrek van Oscar De Vooght uit Tielt, daar het café 'Titan' werd verkocht. Zo kwam Willy Vermote met alle problemen alleen te staan. Het grootste was het zoeken van een nieuwe zaal. Hiervoor werd bij het stadsbestuur aangeklopt en dit met gunstig gevolg. Men kon beschikken over een bovenzaal in het Gildhof, waar de mat bestond uit een kader opgevuld met schavelingen en overtrokken met een zeil, wat voor veel stof zorgde. Ook veel stof had men op de bovenverdieping daar meermaals plaaster van het plafond naar beneden kwam, waardoor JC Tielt naar de benedenverdieping moest verhuizen.

Na deze problemen bleven nog een 10-tal leden over die met volle overtuiging verder werkten, maar opnieuw rezen problemen. Weer werd het stadsbestuur aangesproken, en nu kreeg men een zaal naast de tekenacademie op de Lakenmarkt waar men water en chauffage had. Voor het eerst kon men dan echt aan ledenwerving denken. Algauw kende Judoclub Tielt een grote bloeiperiode terwijl ook nieuw materiaal werd aangeschaft.

Na enige tijd diende men andermaal te verhuizen wegens uitbreiding van de Academie. Men verhuisde opnieuw naar de bovenzaal van het toen pas herstelde Gildhof. Het ledenaantal groeide ondertussen tot boven de 100. Tot een paar jaar later scheen alles op volle toeren

te draaien. Daar echter het Gildhof tot stadsschouwburg werd omgevormd, dienden zij ook hier te verhuizen. Nu kregen zij onderdak in de rijksmiddelbare school. Ondertussen echter waren reeds plannen in de maak om zelf een zaal te bouwen. Deze plannen werden in 1979 werkelijkheid, toen de leden van Judoclub Tielt hun eigen judozaal uit de grond stampten, gelegen achter het stedelijk zwembad.

Met deze nieuwe eigen oefenzaal en onder de degelijke leiding van een actief bestuur en van ervaren trainers, kwam Judoclub Tielt tot een hoge bloei, met rond 1980 210 leden, zes trainingen per week voor de verschillende reeksen judoka's, en met een intense werking zowel op het recreatieve als op het competitieve vlak.

Judoclub Tielt speelde reeds een toonaangevende rol in de provinciale en nationale judosport en behaalde in competitie talrijke individuele kampioenen (Noël Cosman, Marnik Dobbelaere, Guido Verschuere, Johan Lambrecht als belangrijkste behaalden meerdere kampioentitels).

De bloeiperiode in de competitie lag voornamelijk tussen 1975 en 1980, toen Judoclub Tielt in drie opeenvolgende jaren promoveerde van derde naar eerste afdeling en in deze afdeling drie jaar na elkaar ereplaatsen behaalde (éénmaal derde en tweemaal vijfde), met een gevreesde ploeg kampioenen als Johan Lambrecht, Guido Verschuere, Dirk Demeyere, Marnik Dobbelaere en Jan-Luc Depover.

Nadat verscheidene oudere judoka's de competitie vaarwel zegden, volgde na 1980 een minder succesrijke periode, maar in begin van de jaren '80 steeg het ledenaantal wel tot om en bij de 280 leden. Vanaf 1984 echter treden opnieuw enkele jongeren naar voor met mooie competitieresultaten, zowel bij de meisjes als bij de jongens. Dit mocht dan ook een aankondiging zijn voor een nieuwe bloeiperiode. Hierbij meldden zich namen als Nadine Truyaert, Annie Bogaert, Nico Steyaert, Petit Jean, Bram De Cock, Lode Mortier, Sabine Vancompernelle en Gino Tallieu als belangrijkste.

In 1985 sloot voormalig Judoclub Chikara uit Oostrozebeke aan bij Tielt. Hierdoor groeide het aantal leden met 50 judoka's. Tot en met 1993 bleef het ledenaantal draaien rond 200.

De punten van deze taak tellen mee! Zorg dat de taak af is tegen het einde van het uurtje. De antwoorden schrijf je op een cursusblad, vergeet niet je naam te noteren! Gebruik je tijd verstandig!

Lees aandachtig de tekst en los onderstaande vragen op:

1. Hoeveel locaties heeft de judoclub gekend, vooraleer ze een eigen stek bouwden?
2. Welke 2 kerels hebben, tussen pot en pint, het idee uitgewerkt om een judoclub op te starten?
3. Van waar waren de eerste trainers afkomstig?
4. In welk jaar werd de eigen judoclub gebouwd?
5. Geef de naam van 2 kampioenen.
6. Geef de namen van de talentvolle jongeren die vanaf 1984 aan de deur klopten.

/12

Shrap wat fout is:

- De mat waarop de kamp doorgaat heet: matami / tatami / patami
- Als de scheidsrechter de kamp start roept hij: matte / hajimé

/2

Schrijf een gedichtje van minimum 8 lijntjes. Het gedicht moet handelen over judo, contact & verdediging OF over de lessen LO (sport) in het algemeen.

/6

TOTAAL / 20